

Temannummer om åldrandet

Teemanumero vanhenemisesta

KONTAKTI

INGÅ FÖRSAMLINGSBLAD – INKON SEURAKUNTALEHTI

nr 3 nro • 2021

*Om att
åldras*

Vanhenemisesta

Präster - Papit

Tom Sjöblom kyrkoherde / kirkkoherra
040-485 1045 tom.sjoblom@evl.fi

Tom Hellsten församlingsspastor / seurakuntapastori
050-330 4360 tom.hellsten@evl.fi

Kantor - Kanttori

Marianne Gustafsson Burgmann
050-505 1530
marianne.gustafsson-burgmann@evl.fi

Diakoni - Diakonia

Birgitta Lindell diakonissa
040-555 2090 birgitta.lindell@evl.fi

Diakonimottagning Birgitta Lindell
endast enligt överenskommelse

Diakoniavastaanotto Birgitta Lindell
ainoastaan sopimuksen mukaan

Ungdomsarbete - Nuorisotyö

Lotta Ahlfors ungdomsteolog / nuorisoteologi
050-498 9162 lotta.ahlfors@evl.fi

Dagklubben - Päiväkerho, Familjecafé - Perhekahvila

Noora Nylund 050-501 1755 noora-elina.nylund@evl.fi

Susann Sköld-Qvarnström
040-749 3707

Församlingskansliet - Seurakuntavirasto

☎ 09-221 9030 • telefax 09-296 1212
Bollstavägen 2a 10210 Ingå
Bollstantie 2a 10210 Inkoo

Öppet må-to 9-12 (onsdag och torsdag endast tel.betjäning)
Avoinna ma-to 9-12 (keskiviikko ja torstai ainoastaan puhelimitse)
inga.kansli@evl.fi

Siv Dufvelin församlingssekreterare / seurakuntasihteeri
09-22 190 312 siv.dufvelin@evl.fi

Susanne Lökvist byråsekreterare / toimistosihteeri
09-22 190 311 susanne.lokvist@evl.fi

Ekonomikontoret - Taloustoimisto

Öppet må-to 9-12 Avoinna ma-to 9-12

Seija Korhonen ekonomichef / talouspäällikkö
09-22 190 313, 050-310 0211
seija.korhonen@evl.fi

Fastigheter - Kiinteistöt

Susann Sköld-Qvarnström husmor / emäntä
09-22 190 327, 040-749 3707

Per-Olof Korander församlingsmästare / seurakuntamestari
040-534 7853

Mårten Lindén fastighetsskötare / kiinteistönhoitaja
050-406 5181 marten.linden@evl.fi

Irina Holmström gravgårds- och fastighetsskötare /
hautaustöytä- ja kiinteistöyöntekijä
050-925 8019 irina.holmstrom@evl.fi

Arto Holmström fastighetsskötare / kiinteistönhoitaja
040-562 7965 arto.holmstrom@evl.fi

Regina Westerholm Rövass lägergård, leirikeskus
husmor / emäntä
040-762 8627 regina.westerholm@evl.fi

Ingå församlings hemsidor: www.ingaforsamling.fi
Inkoon seurakunnan kotisivut: www.inkoonseurakunta.fi
Ingå församling finns också på Facebook och Instagram.
Inkoon seurakunta on myös Facebookissa ja Instagramissa.
Församlingens veckoannonser varannan torsdag i Kyrkpressen.
Seurakunnan viikkoilmoitukset Etelä-Uusimaa-lehdessä torstaisin.
Ansvarig redaktör • Vastaava toimittaja: Tom Hellsten

Layout: Ekenäs TypoGraf/CW • Tryck & Paino: Grano Ab, Vasa 2021

VILLE ALLTID VARA ÄLDRE

S om liten och ung upplevde jag ofta att min kropp var yngre än min själ. Jag ville verka äldre än jag i verkligheten var. Mina tankar och funderingar var helt andra än de jämnårigas. Men ändå var jag inte klokare eller bättre. Tvärtom var jag rätt svag i skolan, och upplevdes som en filosof som inte alltid var här och nu. Jag hade en hunger efter levnadsvisdom och ofta förstod jag intuitivt något jag först senare kunde förklara. Intuition är något jag lärt mig att uppskatta och inte slå ifrån mig. Den är en viktig del av vår samlade insikt som håller på att utvecklas och tar steg framåt.

Intuition är ingen motsats till det Gud försöker säga oss. När vi har välkomnat Gud in i vårt liv kan han tala på många sätt. Vi skall inte underskatta honom och hans förmåga att nå oss. Men all sådan kunskap är svår att motivera tills vi senare kunnat förklara den på annat sätt. Ett annat ord för den kunskapen är tro. Ibland får vi nöja oss med att bara tro, utan att kunna förklara det. Mycket skulle vara vunnet om fler skulle erkänna att de ofta tror utan att veta.

Det känns bra att äntligen höra till de äldre i samhället. De äldre som ändå känner sig unga. I den fina positionen får vi vara till livets slut. ☐

HALUSIN AINA OLLA VANHEMPI

P ienena ja nuorena koin usein, että ruumiini oli nuorempi kuin sieluni. Halusin vaikuttaa vanhemmalta kuin todellisuudessa olin. Ajatukseni ja pohdintani olivat aivan erilaisia kuin muiden samanikäisten. Mutta kuitenkin en ollut viisaampi tai parempi. Päinvastoin olin melko heikko koulussa, ja minua pidettiin filosofina, joka ei aina elänyt tässä ja nyt. Minulla oli elämänviisauden jano ja usein ymmärsin intuitiivisesti jotain, minkä vasta myöhemmin pystyin selittämään. Intuitio on jotain, jota olen oppinut arvostamaan, enkä työntämään pois luotani. Se on tärkeä osa koottua tietoaamme, joka koko ajan kehittyy ja ottaa askeleita eteenpäin.

Intuitio ei ole vastakohta sille, mitä Jumala

yrittää sanoa meille. Kun olemme toivottaneet Jumalan tervetulleeksi elämäämme, hän voi puhua monella tavalla. Meidän ei pidä aliarvioida häntä ja hänen kykyään tavoittaa meitä. Mutta kaikki sellainen tieto on vaikea perustella, kunnes myöhemmin olemme voineet selittää sen toisella tavalla. Toinen sana sille tiedolle on usko. Joskus saamme tyytyä vain uskomaan, pystymättä selittämään sitä. Paljon olisi voitettu, jos useammat voisivat tunnistaa, että he usein uskovat tietämättä.

Tuntuu lopultakin hyvältä kuulua vanhimpiin yhteiskunnassa. Niihin vanhimpiin, jotka kuitenkin tuntevat itsensä nuoriksi. Tässä hienossa asemassa saamme olla elämämme loppuun saakka. ☐

Åldrandet och det goda livet

Religion handlar inte bara om att utöva sin tro och sprida Guds ord och kärlek. Det handlar också väldigt mycket om att upprätthålla lokala traditioner, som binder människorna ihop och skapar gemenskap bland dem.

Världen i dag utvecklas i snabb takt. Farten har blivit så hög, att man undrar hur vi ska hinna med. Det verkar som vår omgivning inte mera utvecklas på människornas villkor, utan vi människor väntas att utvecklas så, att vi passar till omgivningens växande krav. Alla klarar inte av det.

Owe Wikström, den svenska teologen och psykologen, skriver om hur ungdomligheten har blivit symbol för det moderna goda livet. Enligt honom är *ungdom* en term för det snabba, vackra och formbara. Samtidigt fungerar den också som en utopi för odödligheten.

Med hyllandet och idealiserandet av ungdomligheten har vi fått vittna åldrandets förnekande. Enligt Wikström får äldre människor synas bara så länge de är ungdomliga och aktiva. Begrepp som *mognad* och *vishet* använder man i stort sätt inte mera i publika sammanhang.

Enligt Owe Wikström synas bara så länge de är ungdomliga och aktiva.

Det finns en förtäckt ångest över att bli gammal och ålderdomen är någonting samhället tycks försöka gömma från det allmänna medvetandet. Men det behöver inte vara så. Vem har sagt, att det är det snabba livet som är bra? Vem har beslutat vad är vackert och formbart i livet eller att det överhuvudtaget är det vi skall sträva efter att nå?

Kyrkans och församlingens uppgift som traditionsbärare är att kämpa emot den utveckling som jag ovan beskriver. Långsamhetens filosofi håller på och spridas i världen, när människorna börjar märka att för hög fart minskar lyckan och meningsfullheten i livet. Det här är egentligen ingenting nytt, för det har noterats av många, och från första början har den kristna kyrkan varit en av de första aktörerna som kämpat för en lugn och tålmodig livsstil.

Så egentligen, istället för att tolka åldrandet som någonting skrämmande och någonting att dölja, borde vi igen börja respektera åldrandet och allt det innebär. Mognad är någonting vi har alltför lite i dagens värld. Mognad innebär att man ger tid för sina livsval och beslut och det tycks vi inte ha tid med. Ändå har forskningen bevisat att människan i genomsnitt gör bättre beslut, när hon ger sig tid för att tänka igenom saker. Så visheten kommer med mognad.

Genom att respektera åldrandet, respekterar vi traditioner och genom att respektera traditioner respekterar vi den tid som vi har fått istället för att slösa bort den på framgångsmyten. Varför leva i rastlösheten och i skuld känsla för någonting man aldrig har en möjlighet att nå, istället för att njuta och leva i stunden man har och är i och ta ut allt det man kan av det liv man har? □

Vanhuus ja hyvä elämä

Uskonto ei ole vain oman uskonsa harjoittamista ja Jumalan sanan ja rakkauten levittämistä. Siinä on hyvin paljon kyse myös paikallisten perinteiden vaalimisesta, jotka sitovat ihmiset yhteen ja luovat yhteisöllisyyttä heidän välilleen.

Nykymaailma kehitty nopeasti. Vauhti alkaa olla jo niin kova, että on syytä ihmetellä, kuinka ylipäänsä pysymme tahdissa mukana. Vaikuttaa siltä, ettei ympäristömme enää kehity ihmisten mukana, vaan ihmisen odotetaan muuttuvan niin, että hän sopeutuu ympäristön haasteisiin. Kaikki eivät tähän kykene.

Owe Wikström, ruotsalainen teologi ja psykologi, kirjoittaa siitä, kuinka nuoruudesta on tullut modernin hyvän elämän vertauskuva. Hänen mukaansa *nuoruus* käsitteenä viittaa nopeuteen, kauneuteen ja haluttavaan. Samalla se toimii myös kuolemattomuuden utopiana.

Ylistämällä ja idealisoimalla nuoruutta olemme samalla saaneet todistaa vanhuuden kieltämistä. Wikströmin mukaan saavat vanhat ihmiset näkyä vain, jos he esiintyvät nuorekkaasti ja aktiivisina. Sellaiset käsitteet kuin *kypsyys* ja *viisaus* ovat käytännössä kadonneet julkisesta keskustelusta.

Vanhenemista kohtaan tunnetaan kätkeytyä ahdistuneisuutta ja siksi yhteiskunta yrittää piilottaa sen yleisestä tietoisuudesta. Näin ei tarvitsisi olla. Kuka on sanonut, että nopea elämä on hyvää? Kuka on päättänyt mikä on kaunista ja haluttavaa elämässä, tai että meidän yleensäkkään pitää pyrkiä sitä tavoittelemaan?

Kirkon ja seurakunnan tehtävänä perinteenkannattajina on taistella edellä kuvatun kaltaista kehitystä

vastaan. Kiireettömyyden filosofia leviää maailmassa, kun ihmiset ovat alkaneet huomaamaan, että liian nopea vauhti vähentää elämän onnellisuutta ja merkityksellisyyttä. Tässä ei itseasiassa ole mitään kovinkaan uutta, koska on huomautettu, että kristillinen kirkko oli alun perin yksi niistä ensimmäisistä toimijoista, jotka kamppailivat rauhallisen ja kärsivällisen elämäntavan puolesta.

Joten, oikeastaan, sen sijaan että tulkitsemme vanhenemista pelottavana ja peiteltävänä asiana, tulisi meidän jälleen alkaa kunnioittaa vanhuutta ja kaikkea, mitä se pitää sisällään. Kypsyys on jotakin, jota maailmassa on aivan liian vähän. Kypsyys edellyttää, että osaa antaa aikaa elämänvalinnoilleen ja päätöksilleen ja siihen ei meillä tunnu olevan aikaa. Silti tutkimuskin on osoittanut, että keskimäärin ihminen tekee parempia päätöksiä, kun hän antaa itselleen aikaa miettiä asioita. Viisaus tulee siis kypsyiden myötä.

Kunnioittamalla vanhuutta kunnioitamme perinteitä ja perinteitä kunnioittamalla kunnioitamme sitä aikaa, joka meille on annettu, sen sijaan, että kuluttaisimme sen pois menestysmyyrtin haikailuun. Miksi elää levottomasti ja syyllisyyttä tunteen jonkin sellaisen johdosta, mitä ei koskaan voi saavuttaa, kun sen sijaan voi nauttia ja elää siinä hetkessä, joka sinulla on ja jossa elät ja samalla ottaa kaikki irti, siitä elämästä, jota elät? □

» Owe Wikströmin mukaan saavat vanhat ihmiset näkyä vain, jos he esiintyvät nuorekkaasti ja aktiivisina.

Marianne Gustafsson Burgmann

Marianne fokuserar på uppförandepraxis i sin doktorsavhandling

När Marianne Gustafsson Burgmann 8.5 i år disputerade vid Sibeliusakademin, satte hon punkt för ett 9 årigt långt studieprojekt. Med flera andra examen i bakgrunden fick hon äntligen genom dessa studier förverkliga ett forskningsarbete hon länge haft i åtanke. Det handlade om att ta tag i många enskilda trådar hon länge laborerat med för att nu knyta samman dem och påvisa det hon haft aningar om. Hon lägger nu till titeln Doc mus i sin meritlista.

DE TANKAR HON LÄNGE LABORERAT MED handlar om orgelns uttrycksmöjligheter och hur den tyska 1800-tals orgelmusiken skall framföras. Det handlar bl.a att bryta normen om det s.k kontinuerliga legatospelet och andra konventioner om framförandet. När hon spelat på Ingå kyrkas stilorgel som representerar tidig romantik, märkte hon att det inte var möjligt att förverkliga kontinuerligt legatospel. De stilorglar som har barock och tidig romantik som stilideal har de enskilda stämmorna intonerade så, att de har sin egen karaktär och kan användas som soloregister, medan i sin tur de orglar som har senromantiska förebilder är byggda för att ljuda i grupper. Det är alltså frågan om hur de enskilda stämmorna är intonerade. Detta inverkar förutom på klangbilden, också på uttrycket, där musikens olika karaktärer förverkligas med olika artikulation.

– NÄR JAG 2001 SPELADE IN EN ORGELSKIVA i Ingå kyrka med senromantisk orgelmusik hade jag redan

nya tankar om hur den sortens musik skall framföras, men mina tankar var då på en intuitiv nivå. Nu har jag forskat i saken och har belägg för mina ideer. Enligt min mening begränsar normen om kontinuerlig legato orgelspelets uttrycksmöjligheter och gör det opersonligt i 1800-tals orgelmusik.

I min forskning har jag också inriktat mig på skillnaden mellan konsertmusik och liturgisk musik. Före romantiken var dessa inte estetiskt eller framförandemässigt skilda från varandra, men blev det under 1800-talet. Trots denna tidsperiods ideal, musikens autonomi, kan man konstatera att musiken ändå alltid varit knuten till sin tids kultur och andra företeelser som politik, ekonomi och teologi. Legatospelet kan ses som ett uttryck för tidens ideal och samhälleliga strävanden som jämlikhet, nationalstaten, gemensamt språk och kollektivets kraft.

I MIN FORSKNING HAR JOSEF RHEINBERGER (1839–1901) en specialställning. Genom att analysera hans

notation och att kombinera den med övrig information som forskningen gett, har jag fått en uppfattning om hur hans musik skall framföras. Rheinberger hamnar tidsmässigt i en övergångsperiod i den tyska estetiken, men hans musik representerar fortsättningsvis en s.k retorisk musiktradition.

Forskning och församlingsarbete har under de senaste åren varit i fruktbar växelverkan. Jag har i mitt dagliga arbete kunnat tillämpa mina upptäckter såväl i gudstjänstspel som i körarbete.

DEN HELHET SOM den konstnärliga doktorsexamen utgör, består av fem stora konserter och en avhandling. Läroproven bedöms av en för ändamålet tillsatt jury. En konsert kräver hundratals övningstimmar, vilket gör att läroprovet kräver en ansevärd mängd arbete. Jag är glad för att min forskning har kommit till nytta och genom konserterna kunnat erbjuda församlingen fin musik. □

Marianne Gustafsson Burgmann

Marianne perehtyy tohtorintutkinnossaan esittämiskäytäntöön

Kun Marianne Gustafsson Burgmann 8.5.2021 väitteli tohtoriksi, yhdeksän vuotta kestänyt opintoprojekti päättyi. Takataskussaan useita muita tutkintoja hän vihdoinkin tohtoriopintojen myötä sai toteuttaa kauan pohtimaansa tutkimustyön, jossa hän yhdistyivät monet yksittäiset tutkimusteemat. Nyt hän saa meriittilistalleen myös musiikin tohtorin tittelin.

MARIANNE ON PITKÄÄN POHTINUT urkujensoiton erilaisia ilmaisullisia mahdollisuuksia ja sitä, miten saksalaista 1800-luvun urkumusiikkia tulisi esittää. Tutkimuksessa on kysymys muun muassa jatkuvan legatosoiton normin murtamisesta ja muista esittämisen konventioista. Soittaessaan Inkoon kirkon varhaista romantiikkaa edustavia tyyliurkuja hän huomasi, ettei niillä pysty toteuttamaan täydellisestä legatosoittoa. Barokin ja varhaisen romantiikan sointi-ihannetta edustavien tyyliurkujen yksittäiset rekisterit on äänitetty siten, että niillä on oma karakterinsa ja niitä

voidaan käyttää myös soolorekisterinä, kun taas myöhäisromantiikka edustavissa uruissa ideaalina on orkesterisointi ja niiden äänikerrat on tehty soimaan isommissa ryhmissä. Kysymys on siis siitä, miten erilaisten urkujen äänikerrat on äänitetty. Tämä vaikuttaa paitsi sointikuvaan, myös ilmaisuun, jossa musiikin erilaisia karaktereja toteutetaan erilaisilla artikulaatiotavoilla.

– **NAUHOITTAESSANI 2001** Inkoon kirkon uruilla 1800-luvun saksalaista urkumusiikkia minulla oli jo uusia ajatuksia siitä, miten tämän tyyppistä

musiikkia voisi esittää, mutta silloin ne jäivät vielä intuition tasolle. Nyt olen tutkinut asiaa ja löytänyt ideoille perusteita. Mielestäni saksalaista 1800-luvun urkumusiikkia hallitseva jatkuvan legatosoiton normi rajoittaa urkujensoiton ilmaisullisia mahdollisuuksia ja tekee siitä persoonatonta.

Tutkimuksessani olen paneutunut myös konsertoivan ja liturgisen urkumusiikin eroihin. Ennen romantiikkaa niitä ei esteettisesti tai esittämiskäytännöllisesti erotettu toisistaan, mutta erottelusta tuli tosiasia 1800-luvulla. Aikakauden ihanteesta – musiikin autonomiasta – huolimatta voi todeta, että musiikki on aina sidoksissa aikakautensa kulttuuriin ja muihin ilmiöihin – politiikkaan, talouteen, teologiaan. Legatosoiton voi nähdä kuvastavan aikakauden ihanteita ja yhteiskunnallisia pyrkimyksiä (tasa-arvo, jalo yksinkertaisuus, ylevyys,

kansallisvaltio, yhteinen kieli, kollektiivin voima).

JOSEF RHEINBERGERILLÄ (1839–1901) on tutkimuksessani erityisasema. Analysoimalla hänen tapaansa notatoida erityisesti legatokaaria ja yhdistämällä tulokset muuhun tutkimustietoon olen saanut käsityksen siitä, miten hänen musiikkiaan tulisi esittää. Rheinberger osuu ajallisesti saksalaisen musiikin esteetiikan ylimenokauteen, mutta hänen musiikkinsa edustaa edelleen niin kutsuttua retorista musiikkiperinnettä. Tästä syystä hänen musiikissaan voidaan nähdä samanaikaisesti sekä konservatiivisia että innovatiivisia piirteitä. Omana aikanaan Rheinberger oli erittäin tunnettu, mutta myöhemmin hänet on jätetty musiikin historian kaanonin ulkopuolelle. Olen halunnut

tutkimuksellani nostaa Rheinbergerin esiin ja tuoda hänen upeaa musiikkiin yleisön kuultavaksi.

Tutkimustyö ja seurakuntatyö ovat viime vuosina olleet hedelmällisessä vuorovaikutuksessa. Olen voinut arki työssäni testata ”löydöksiäni” niin jumalanpalvelussoitossa kuin kuoro työssäni.

TAITEELLISEN TOHTORIN-TUTKINTONI kokonaisuus koostuu viidestä laajasta konsertista ja tutkielmasta. Opinnäytteet arvioi siihen määrätty lautakunta. Yksi konserttikokonaisuus vaatii satoja harjoitustunteja, joten opinnäytekokonaisuus on työmäärältään melkoinen. Olenkin iloinen siitä, että olen voinut hyödyntää tutkimustyötäni ja konserttien myötä tuoda upeaa musiikkia seurakunnan kuultavaksi. □

OM ATT ÅLDRA

VANHENEMISESTA

» *Ihminen suunnittelee tiensä, mutta Herra ohjaa hänen askeleensa. Sananl 16:9*

Ennen vanhuus oli arvokasta ja ikää kunnioitettiin. Vanhetessaan ihmisestä tuli yhteisen viisauden kantaja, voimavara.

Nykyisin monet vanhat kokevat olevansa syrjään sysättyjä ja näkymättömiä. He ovat yhteiskunnalle taloudellinen taakka, pahimmillaan jopa vähän naurettavia.

Tavallaan tämä on ymmärrettävää. Vielä muutama sukupolvi sitten vanhojen tieto ja osaaminen oli ihan käyttökelpoista. Nyt kehitys kehittyy sellaista vauhtia, että tämän päivän tieto on jo huomenna turhaa.

Mutta näin väitämme, että tieteellis-tekninen kehitys on yhtä kuin koko maailman kehitys. Olkoonkin että ikääntyneiden silmät, sormet ja ajatukset eivät pysy nykyisen teknologian perässä. Mutta ihminen ihmisenä ei ole juurikaan muuttunut. Miten muuten liikuttuisimme aina vaan Shakespearen näytelmistä tai Harmajan runoista? Se on viisautta, jota meidän vanhojen on syytä kantaa ylpeänä edelleen. Kieltäytykäämme olemasta vain ikävä muistutus kaiken katoavaisuudesta tässä maailmassa joka palvoo nuoruutta, liikettä, menestystä. Olkaamme ihmiskunnalle hyödyksi, alusta loppuun.

» *Huoli masentaa ihmisielen, hyvä sana sen nostaa. Sananl 12:25*

Sanotaan, että yksinäisyys on vanhetessa väistämätöntä. Toki se kohtaa meidät vasten tahtoamme, kun perheet jakautuvat eri tahoilla, ystävät eivät enää ole ulottuvillamme, ja kun yhteydenpito tulee jo käytännön syistä vaikeaksi. Mutta yksinäisyys voi merkitä myös lepoa, aikaa uusille asioille tai elämän suurille kysymyksille.

Varmin keino tulla yksinäiseksi vanhukseksi on tulla katkeraksi. Kukapa jaksaisi ihmistä, joka on juuttunut elämän epäoikeudenmukaisuuksiin ja muiden moittimiseen. Tutkimus kertoo, että onnellisen elämän salaisuus on ”taakse jättämisen taito”: ottaa opikseen kaikesta minkä elämä tuo, ja jättää se sitten tien oheen.

» *Sinä olet antanut vaikeita vuosia ja monia ahdistuksen aikoja, mutta yhä uudelleen sinä virvoitat minut, syvyyksistä sinä minut nostat. Ps 71:20*

Onnellinen elämä, niinpä. Iän myötä ymmärtää myös, että onni on ihanaa mutta harvinaista, syvää mutta katoavaa. Ennemminkin alkaa etsiä elämän tarkoitusta. Ja siinä kliseinen menestys, kuten status ja raha, painavat sittenkin vähän.

» *Människan tänker ut sin väg, men stegen styrs av Herren. Ordsp 16:9*

Förr i tiden var åldrandet värdefullt och något man vördade. Att bli gammal var att fogas till den gemensamma visdomens bärare, en resurs.

Nuförtiden känner många gamla sig åsidosatta, osynliga. De är en ekonomisk börda för samhället, som värst litet löjliga.

På ett visst sätt kan man förstå detta. Bara någon generation tillbaka var de äldres kunskaper aktuella och användbara. Nu förändras samhället så snabbt, att dagens kunskaper är inaktuella i morgon.

Men i det fallet sätter vi likhetstecken mellan det tekniskt-vetenskapliga och världen. Må så vara, att de äldres ögon, fingrar och tankar inte hänger med all den teknologi som nuförtiden krävs. Men människan som varelse har inte förändrats så värst mycket innerst inne. Hur skulle vi annars beröras av Shakespeares gestalter eller Södergrans dikter? Och den klokskapen skall vi äldre stolt bära fram och bära vidare. Vi skall vägra att bara vara en obehaglig påminnelse om alltings förgänglighet i en värld som hyllar ungdom, dynamik, framgång. Vi skall vara en tillgång för mänskligheten, från början till slut.

» *Bekymmer gör hjärtat tungt, ett vänligt ord muntrar upp. Ordsp 12:15*

Ensamheten sägs komma med åren, och visst drabbas vi ofrivilligt av att familjerna sprids både geografiskt och mentalt, att vänner blir otillgängliga eller dör, att det blir praktiskt svårare att ta kontakt. Men ensamheten kan som bäst ge utrymme för nya intressen och bli ett andrum för livets stora frågor.

Det säkraste sättet att bli en ensam senior är att bli bitter. Ingen orkar med den som ältar livets orättvisor och skyller allt på andra. Forskning bland riktigt gamla människor ger

» *Älä hylkää minua nyt vanhuuteni päivinä, älä jätä kun voimani uupuvat Ps 71:9*

Vanhetessaan ei välttämättä tule kiltiksi. Krempat ja pettymykset ovat oikeita kiviä pyhimyspolulla. Muisti ja hyväntuulisuus pottävät. Ehkä säilyttää sukua yllättävällä suorapuheisuudellaan. Mutta mikään tästä ei oikeuta viemään ihmiseltä hänen ihmisarvoaan.

» *Muista Luojaasi nuoruudessasi, ennen kuin hopealanka katkeaa ja kultamaja särkyy. Tomu palaa maahan, josta se on tullut. Henki palaa Jumalan luo, joka on sen antanut. Saarnaaja 12:6.7*

Kun elämän taivaanranta ensin pysähtyy ja siten kääntyy kohti, ajankohtaistuvat kysymykset elämästä, kuolemasta

för handen, att hemligheten bakom ett lyckligt liv är ”konsten att lämna bakom sig”: att ta lärdom av allt som livet ger, och sedan lämna det på vägkanten.

» *Svåra öden har du låtit drabba mig, men du skall ge mig liv på nytt och åter dra mig upp ur djupen. Ps 71:20*

Lyckligt liv, ja. Med åldern kommer också insikten om att lycka är underbart men sällsynt, djup men flyende. Man söker hellre meningen med livet. Och där väger den klichéaktiga framgången, inklusive status och pengar, oftast lätt.

» *Stöt inte bort mig på min ålderdom, överge mig inte då krafterna sviker. Ps 71:9*

Att bli gammal är inte lika med att bli snäll. Krämpor och besvikelser är stenar på helgonstigen. Minnet och humöret sviker. Kanske förskräcker man slakten med alltför rak kommunikation. Men inget av detta är en orsak att behöva mista sitt mänskovärde.

» *Tänk på din Skapare i din ungdom, innan silvertråden slits av och guldkärlen brister, då stoftet återvänder till jorden, sitt ursprung, och liusanden återvänder till Gud, som gav den. Pred 12 6,7*

Då livets horisont först stannar och sedan efterhand kommer emot oss, blir frågor om liv, död och Gud aktuella. En del av oss är tacksamma för att ha haft sin barnatro kvar under hela resan. Andra har gått brokiga och krokiga trosvägar. För en del blir bara döden slutet på allt.

» *Du såg mig innan jag föddes, i din bok var de redan skrivna, de dagar som hade formats innan någon av dem hade grytt. Ps 139:16*

Hur vi än har det i vår Gudsförhållande, kan vi lugnt se på våra liv som de är nu, och se tillbaka med tillit. Meningen med livet avslöjas vanligen inte medan vi är mitt uppe i det, utan när vi får lite distans – och det kommer ju med åren. Insikt, tacksamhet och glädje inför livets under. □

ja Jumalasta. Osalla meistä lapsenusko on säilynyt lohtuna koko elämän. Toisten uskonpolku on ollut vaativa ja mutkikas. Joillekin kuolema merkitsee yksinkertaisesti kaiken loppua.

» *Sinun silmäsi näkivät minut jo idullani, sinun kirjaasi on kaikki kirjoitettu. Ennen kuin olin elänyt päivääkään, olivat kaikki päiväni jo luodut. Ps 139:16*

Millainen jumalasuhteemme onkaan, voimme katsoa elämäämme levollisesti nyt, ja taaksepäin luottavaisesti. Elämän merkitys ei useinkaan valkene silloin kun olemme tapahtumien keskellä, vaan vasta etäisyyden päästä – ja sitähän eletyt vuodet juuri merkitsevät. Oivalluksia, kiitollisuutta ja iloa elämän ihmeen edessä. □

17.6 hölls den traditionella utfärden till Fagerö. Nytt för i år var att Wim van der Kooij ledde folkdanser på gräsmattan.

17.6. tehtiin perinteinen retki Fagerölle. Uutta tänä vuonna oli, että Wim van der Kooij johti kansantansseja ruohomatolla.

Årets skriftskolläger hölls som dagsläger i församlingshemmet. Även om temperaturen var dräglig, var det skönt med lite vattenlekar ute på gräsmattan på långa pausen.

Kesän rippileirit pidettiin päiväleireinä seurakuntakodilla. Vaikka lämpötila oli siedettävä, pienet vesileikit nurmikolla tekivät hyvää pitkän tauon aikana.

Ingå församling var synligt med på torgdagen eller Ingådagen som den i alla fall kallades. Ansiktet i Martin Luthers kropp är bekant, men vem är det? Rabarbersaften som såldes var dagens höjdark. Fräsch med lite citron tillsatt.

Inkoon seurakunta oli näkyvillä toripäivällä tai Inkoopäivällä, joksi sitä joka tapauksessa kutsuttiin. Kasvot Martti Lutherin vartalossa ovat tutut, mutta kuka hän on? Raparperimehu, jota myytiin, oli päivän huippu. Raikasta, ripauksella sitruunaa.

Under 6 veckor i maj och juni höll Mikael Hultén sin teologpraktik i församlingen. På bilden utrustad med de vinster han fick vid syföreningens lotteri på Gemensamt Ansvar jippt 12.6.

Toukokuussa ja kesäkuussa oli Mikael Hultén kuuden viikon ajan teologiharjoittelijana seurakunnassa. Kuvassa hän on arpajaisvoittojen kera, jotka hän sai ompelupiirin arpajaisissa Yhteisvastuukeräyksen tapahtumassa 12.6.

Vädret var utmärkt 25.7 på Skärgårdsmässan på Fagerö och den nya skuggplatsen vid vattnet var skön. Den här gången hade vi t.o.m tid att köa vid kaffeserveringen. 44 personer deltog.

Sää oli erinomainen 25.7. Saaristomessussa Fageröllä ja uusi varjopaikka veden äärellä oli kaunis. Tällä kerralla meillä oli jopa aikaa jonottaa kahvitarjoiluun. 44 henkeä osallistui.

Sommarens musikutbud har varit stort. Här några händelser / Kesän musiikkitarjonta on ollut runsas, tässä muutama tilaisuus:

Ilkka Turta i Fagerviks kyrka 9.6 / Fagervikin kirkossa 9.6.

Kampin laulu i Ingå kyrka 16.6 / Inkoon kirkossa 16.6.

Guldkanten Ingå kyrka 7.7 / Inkoon kirkossa 7.7.

Satu Elijärvi i Ingå kyrka 14.7 / Inkoon kirkossa 14.7.

Pyhiinvaellus kaikesta huolimatta

Pilgrimsvandring trots allt

I planerna för sommaren fanns inte denna gång någon pilgrimsvandring inprickad i Ingå församlings program. Men efter en påstöt av några intresserade ordnades i alla fall en vandring. Den gamla beprövade rutten från Tabor kyrkan till Fagerviks kyrka togs igen i användning. Det blev ganska exakt 14 km att vandra längs de små byvägarna. Men vandringen var inte bara kroppens vandring, utan också själens. **Tommy Hellstens** texter från några av hans böcker utgjorde substansen till stationernas innehåll. Det blev en tankens vandring där vårt behov av trygghet, mod att vara svag och kärleken som överväger rädslan, lyftes fram. Vädet var utmärkt liksom stämningen under vandringen. 14 glada vandrare använde 6 timmar för att nå målet. □

Pyhiinvaellusta ei oltu merkitty Inkoon seurakunnan ohjelmassa kesän suunnitelmiin. Mutta muutamien kiinnostuneiden kehoituksesta vaellus joka tapauksessa järjestettiin. Vanha koeteltu reitti Taborkirkosta Fagervikin kirkkoon otettiin taas käyttöön. Matkasta tuli melko tarkalleen 14 km:n vaellus pitkin pieniä kyläteitä. Mutta vaellus ei ollut ainoastaan ruumiin vaellus, vaan myös sielun. **Tommy Hellstenin** tekstit muutamasta hänen kirjastaan muodostivat pysähdysasemien sisällön pääaineksen. Syntyi ajatuksen vaellus, jossa esille nostettiin turvallisuuden tarpeemme, rohkeus olla heikko ja rakkaus joka voittaa pelon. Sää oli erinomainen samoin kuin tunnelma vaelluksen aikana. 14 iloista vaeltajaa käyttivät 6 tuntia päämäärän saavuttamiseen.

Höstens aktiviteter i församlingen börjar igen Syksyn toiminta alkaa taas seurakunnassa

Bibelgruppen 30.8 kl. 19 i Församlingshemmet

Raamattupiiri 1.9 klo 19 Seurakuntatalolla

Israeliska danser / Israelilaiset tanssit

20.8 kl. 18 i Församlingshemmet /
Seurakuntatalolla 20.8 klo 18

Körererna | Kuorot:

Laulupiiri 7.9 klo 13 Seurakuntatalolla

Gaudete 9.9 klo 18 Seurakuntatalolla

Kyrkokören 8.9 kl. 19 i Församlingshemmet

Diakoniatieto | Diakoniatieto

Tack till alla som ville vara med och stöda församlingens missionärer *Tua* och *Torsten Sandell* samt *familjen Kolkka*, därtill Gemensamt Ansvar insamlingen 2021. Summan vi samlade in vid basaren den 12 juni är 1010,-.

Träff för daglediga en gång i månaden onsdagar: 29.9; 27.10; 24.11 och julfest den 8.12 obs dagen! kl. 13–15 i prästgården.

Keskusteluryhmä klo 13–15 pappilassa joka toinen torstai: 9.9; 23.9; 7.10; 21.10; 4.11; 18.11; 2.12; 16.11 (joulujuhla)

Missionssyfyöreningen varannan onsdag i prästgården kl. 14–16: 22.9; 6.10; 20.10; 3.11; 17.11; 1.12; 15.12

Minneslots café samlas en gång i månaden i prästgården kl. 13–14.30: 16.9, 14.10, 11.11, 9.12.

- Stödgrupper för närstående. I gruppen finns det möjlighet att dela erfarenheter med personer i liknande situation samt till trevlig verksamhet tillsammans, "kamrattstöd".
- Minnesträningssgrupper för minnessjuka personer. I gruppen friskar vi upp minnet med olika övningar och verksamhet i trevligt sällskap.

Kvällsandakt vid brasan på Fagerö 10.9

Iltahartaus nuotiolla Fagerössa 10.9.

Start från hamnen kl. 17.30 / Lähtö satamasta klo 17.30, tillbaka ca kl 21 / takaisin n klo 21.

Förhandsanmälan senast 8.9 kl. 12 till kansliet. / **Ennakkoi ilmoittautuminen** viim. 8.9. klo 12 seurakuntavirastoon.

Gudstjänster och högmässor *Jumalanpalveluksia ja messuja* 22.8.–28.11

INGÅ KYRKA

22.8 kl. 10 Tvåspråkig musikkudstjänst
i samarbete med Musik vid havet

5.9 kl. 10 Tvåspråkig högmässa

18.9

19.9 kl. 10 Konfirmationsmässa
kl. 14 Konfirmationsmässa

26.9 kl. 10 Högmässa

3.10 kl. 10 Familjegudstjänst

24.10 kl. 10 Tvåspråkig högmässa/

31.10 kl. 10 Högmässa

6.11 kl. 10 Högmässa

21.11 kl. 10 Tvåspråkig högmässa

28.11 kl. 10 Högmässa

INKOON KIRKKO

Kaksikielinen musiikkijumalanpalvelus
yhteistyössä Meri ja Musiikin kanssa klo 10

Konfirmaatiomessu klo 13

Perhejumalanpalvelus klo 12

Kaksikielinen messu klo 10

Messu klo 12

Kaksikielinen messu klo 10

Messu klo 12

DEGERBY KYRKA

12.9 kl. 10 Högmässa

10.10 kl. 10 Skördemässa

14.11 kl. 10 Farsdagsmässa

FÖRSAMLINGSHEMMET

7.11 kl. 17 Kärlekens måltid

FAGERVIK KYRKA

29.8 kl. 18 Skymningsmässa

Midsommardagens gudstjänst vid musei-planen var tvåspråkig och samlade drygt 50 personer. Efter den långa stängda coronaperioden var det fint att få samlas igen.

Juhannuspäivän jumalanpalvelus museokentällä oli kaksikielinen ja kokosi runsaat 50 henkilöä. Pitkän suljetun koronakauden jälkeen oli hienoa saada kokoontua jälleen.

